

DEŽ

Tone Pavček

To je tisti dež,
ki ga imava rada,
nežen in svilén
pada, pada, pada

na vasi in grič
pota in poljane,
pa na žejno cvetje,
na odprte rane.

In hladí, hladí,
kar hladiti dá se;
vse za lepše dni,
vse za boljše čase.

Nama ni hudo;
a biló bi ljubo,
da omoči ustne,
suhe od poljubov,

da vso noč rosi
na vzbrstelo cvetje,
da ostane živo
notri čez poletje. —

Oj, nikar besed!
Saj se imava rada,
saj je najin dež,
ki zdaj pada, pada

in vse poje z nama
dež in grič in njiva,
ko v rdečem čolnu
v zlat pristan drsiva.